

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Tomáše Foltase, soudce Jana Kratochvíla a soudkyně Jitky Zavřelové, v právní věci žalobce: **J. H.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**, se sídlem 28. října 2771/117, Ostrava, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 3. 2025, čj. MSK 32131/2025, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 25. 8. 2025, čj. 59 A 17/2025-19,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Stěžovatel byl shledán vinným ze spáchání přestupků podle § 7 odst. 1 písm. c) bodu 1 a podle § 5 odst. 1 písm. b) zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích. Za přestupky mu byla uložena pokuta ve výši 5 000 Kč a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 2 500 Kč. Proti tomuto se stěžovatel bránil žalobou, kterou krajský soud usnesením odmítl pro opožděnost. Proti usnesení krajského soudu se stěžovatel bránil kasační stížností, ve které žádal i o přiznání odkladného účinku a ustanovení právního zástupce.

[2] Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 12. 9. 2025, čj. 22 As 188/2025-12, vyzval stěžovatele k zaplacení soudního poplatku. Současně jej poučil, že pokud soudní poplatek ve stanovené lhůtě nezaplatí, řízení zastaví. Usnesení bylo stěžovateli doručeno vhozením do schránky dne 16. 9. 2025 a poslední den pro zaplacení poplatku byla středa 1. 10. 2025. Stěžovatel soudní poplatek ve stanovené lhůtě neuhradil.

[3] Lze doplnit, že v citovaném usnesení soud stěžovatele také poučil, že může požádat o osvobození od soudního poplatku. Stěžovatel však na usnesení nijak nereagoval. Nejvyšší správní soud také stěžovatele v souvislosti s jeho žádostí o ustanovení právního zástupce vyzval, aby doložil své majetkové poměry. Ani na tuto výzvu stěžovatel nereagoval.

[4] Podle § 47 písm. c) soudního řádu správního soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon. Zvláštním zákonem je v tomto případě zákon č. 549/1994 Sb., o soudních poplatcích. Nejvyšší správní soud proto řízení o kasační stížnosti stěžovatele zastavil podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c)

soudního řádu správního a § 120 soudního řádu správního. S ohledem na právě uvedené by bylo bezpředmětné, aby Nejvyšší správní soud rozhodoval o návrzích stěžovatele o přiznání odkladného účinku a ustanovení právního zástupce.

[5] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 60 odst. 3 věty první soudního řádu správního (ve spojení s § 120 soudního řádu správního), podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno. Soudní poplatek stěžovatel neuhradil a o jeho vrácení proto Nejvyšší správní soud nerozhodoval.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 17. října 2025

Tomáš Foltas
předseda senátu